

2015'te ülke çapında, seçim olduğu konusunda hiç bir inandırıcılığı olmayan iki faaliyet yürütüldü. Biz bunlara ironik biçimde 7 Haziran ve 1 Kasım seçimleri diyoruz.

2007 seçimleriydi yanılmıyorsam. Seçimlere aylar vardı. Henüz meşhur Dolmabahçe görüşmeleri de yapılmamıştı. Zaten seçmenlerin dörtte birinden az oy almış olan iktidar partisi zordaydı. Muhalefetteki CHP'nin DSP ile; önceki seçimlerde yüzde on barajını geçtiği halde meclise sokulmayan DYP'nin ANAP ile seçim ittifakı görüşmeleri yürütülüyordu. Bu görüşmeler sırasında DSP'nin talebini fazla bulan CHP genel başkanı, zaten 120 milletvekili çıkaracakları mealinden serzenişte bulunuyordu. Hayret etmiştim, iktidara yürüyorlardı, 110-120 milletvekilinden söz ediyorlardı. Dediği muhtemelen istediğiydi ve oldu. 2015 seçimlerindeyse CHP'nin payına düşen milletvekili sayısı anlaşıldığı kadarıyla 132'ydi ki Haziranda da, Kasımda da hep aynı sonucu aldı.

MHP, BBP ya da SP gibi meclis dışında oldukça rahat edecek bir parti gibi görünüyor. MHP, milletvekili sayısının düşmesini, hatta meclise girmemesini pek sorun yapmaz, belki de daha mutlu olur. HDP, meclise girsin de milletvekili sayısı önemli değil gibi.

AKP'ye gelince o daha en başından beri yattı balık yan gider modunda hareket ediyor.

Millet, üç beş partinin ucuz televizyon dizilerini aratmayan gösterisiyle üstü örtülü -her şey değişse de değişmeyen- ülke yönetimini beğenmiyor.

7 Haziranda bir seçim yapıldı, meclis oluştu. Öncelikle meclis çalıştırılmadı. Bu, önceden muhalefeti oluşturanların ortak çabasıyla oldu. Sonra yeniden seçime gidildi ve yine muhalefet görevlerine döndüler.

Seçimlerde hep önceden kurulmuş sonuçlar çıkıyor gibi. Sanki 7 Haziran seçimlerinde amaç HDP'ye barajı aşırıp meclise sokmaktı. Bu başarıldı ancak kantarın topuzu kaçtı. 1 Kasım seçimlerinde arzulanılan sonuca ulaşıldı. Sanki kendini devlet sanan, meşruiyetini milletten aldığı desteğe dayandırmasa da devletin yetkilerini kullanabilen bir koalisyon, bu seçim denilen faaliyetler sonucunda sözleri ve sözde yaptıklarıyla milleti oyalayacak bir siyasal

görüntü oluşturuyor. İyi de öyleyse bu, sandıkta nasıl ayarlanıyor?

2015'te üst üste yapılan iki seçimi karşılaştırdığım, sandık bazlı çözümlenmeler bu konuda önemli bulgular içeriyor. Derin ve karmaşık çözümlenmelere girmeden yaptığım ilk hesaplamaların sonucunu "[2015'te Sandık](#)" yazımda özetledim.

Çıkan ilk sonuçların en çarpıcısı, kısa sürede yarım milyona yakın seçmen kaydının oluşturulduğu ve iki milyondan fazla seçmen kaydının başka sandıklara aktarıldığı biçimindedir.

Maçı satan santraforu orta sahada attığı güzel çalımlarla değil, boş kaleyle karşı karşıya kaldığında topu çaktırmadan dışarıya atmasıyla anlarız. Önemli sonuçlardan ikincisi, CHP'ye neredeyse hiç dokunulmamış olduğudur.

Yüz yetmiş küsur bin sandığın küçük bir bölümünde, muhtemelen sıkı bir denetimle AK Partiye oy yazılırken bonkör davranılmasının önüne geçilmiş gibidir. Geriye kalan sandıklar da ise "saldım çayıra mevlam kayıra" hali hakimdir.

Yaşadığın yerdeki herkesi kapısının önünü temizleme konusunda bilinçlendirmeden kendi kapının önünü temizlemen bir işe yaramaz. Millet, çaresiz takıp İbrahim Tatlıses'i, aklını baştan alana "oy oy oy" çekiyor. "Sandığıma sahip çıktım" demen yetmez. Koordine olup sandıkların tümünü tek tek denetleyecek bir kamuyu oluşturmadan uyduruk seçimleri ve sonucunda oluşan görüntüyü izlemek ne fayda?